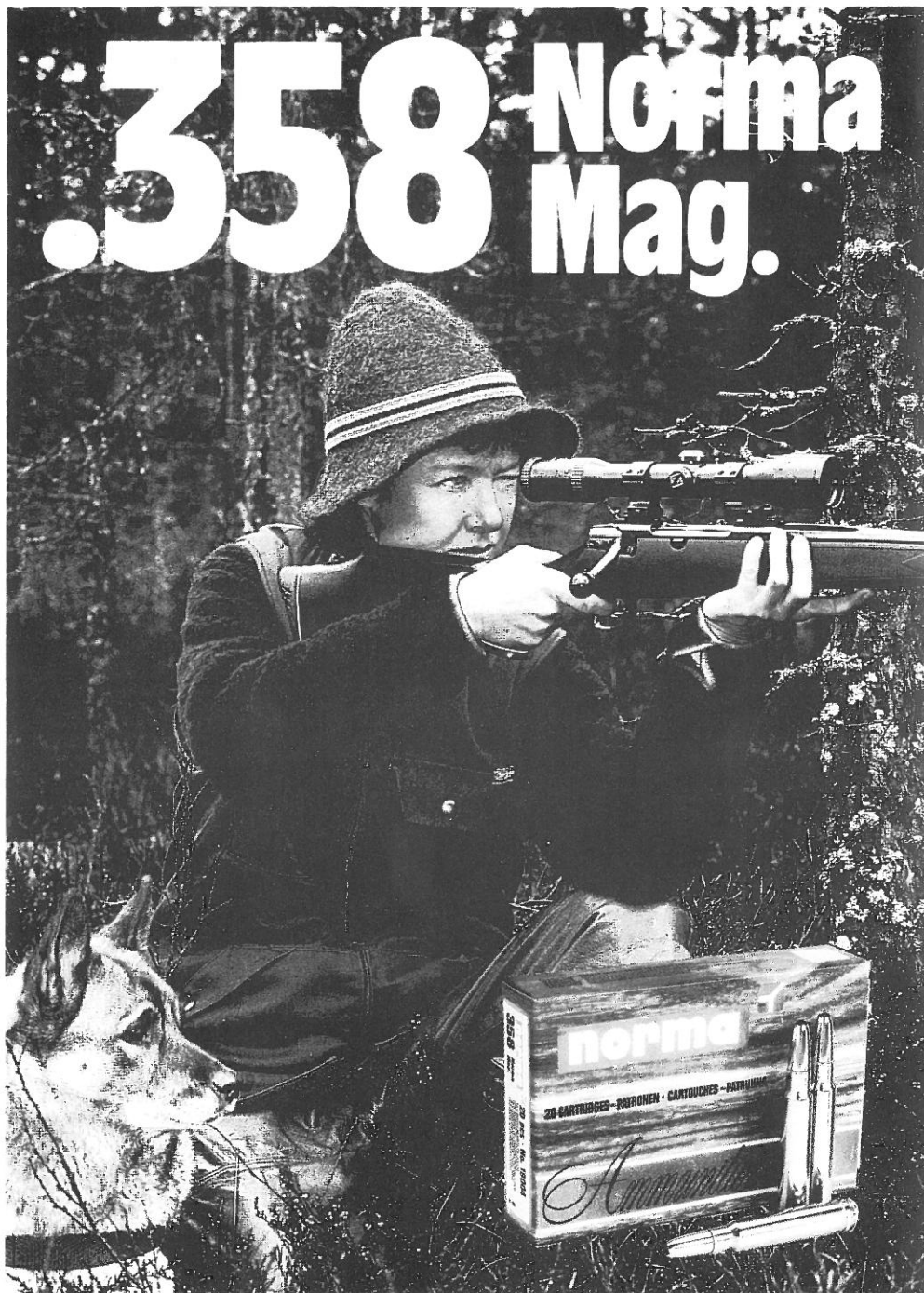

MVF- BULLETTINEN

MEDLEMSTIDNING FÖR MALMÖ VILTVÅRDSFÖRENING

Nr 4-93

REDAKTÖRENS RUTA

Onsdagen den 1 september, klövviltspremiär på Sturup. Det tog inte lång stund att sätta sig tillrätta i tornet, det nya som ersatte "metallstegen", norr om Rävstadskogen. Efter knappt tio minuters väntan hör jag ett djur förflytta sig i skogen bakom tornet. Sju - åtta minuter senare kommer en dovspets ut ur skogsbrynet tjugofem meter från tornet. Han går betande, steg för steg ut på fältet. Visar plötsligt en perfekt bredsida och jag låter skottet gå.

Ett par veckor senare är det åter tillfälle för klövviltjakt, denna gång vid Björkesåkrasidan. Jag rundar en dunge, på vars andra sida mitt pass skall vara. Samtidigt som jag ser tornet, upptäcker jag två rådjur i det motsatta skogsbrynet, get och spetsbock. Nu gällde det att vara försiktig, så att de inte skulle bli skrämde. Jag avvaktade och observerade deras rörelseriktning, innan jag oändligt försiktigt smög upp i tornet. Rådjuren gick fortfarande kvar vid skogsbrynet, utom skotthåll, men de rörde sig allt längre bort. Efter en stund skymtade jag ett dovvilt långt ute till vänster i ett annat skogsbryn. Det närmade sig sakt. Plötsligt kom det fram ytterligare två djur. Nu var det hind, kalv och ett smaldjur som betande drog fram över det öppna terrängpartiet. De två rådjuren lät sig inte störas, men de var fortfarande långt borta. Jag synade skogsbrynet till höger. Jodå, det rörde sig något där också. En råget med två kid. De rörde sig försiktigt i skogsbrynet men var lite svåra att se riktigt tydligt utan kikare. Rådjuren till vänster började i stora bukter åter närma sig tornet. Dovviltet hade dragit sig lite längre bort. När jag åter spanade av skogsbrynet åt höger, fick jag in större djur i kikaren. Kronhind och kalv - ståtliga djur, men de drog snart vidare.

De två första rådjuren närmade sig längsta skjutavstånd. Samtidigt började skymningen göra sig påmind. De kom inom håll, men bocken hade en fantastisk förmåga att stå "orent". Jag följde honom länge i kikarsiktet. Plötsligt stelnade han till, sträckte på halsen och gjorde den lilla vridning på kroppen som behövs för att jag skulle släppa skottet med gott samvete. Nu var det inte lång tid kvar innan skjutluset blev för svagt.

Två skilda jakttillfällen med så olika karaktär. Jag tror att alla är överens med mig om vilket det var som gav den största upplevelsen.

Ytterligare ett år är snart tillända. Vi vill önska alla i vår läsekrets en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År. Vi tackar särskilt våra annonsörer, som troget bidragit med annonser och därmed givit möjlighet att ge ut denna MVF-Bulletin. Vi uppmanar läsarna, att när önskemålen göres upp, samtidigt tipsa om att julklappsinköpen lämpligen göres hos våra annonsörer.

Lars G Truedsson

UTGIVNINGSPLAN

Nr 1 - 28 feb, manusstopp 25 jan

Nr 2 - 28 maj, manusstopp 25 apr

Nr 3 - 28 aug, manusstopp 25 jul

Nr 4 - 28 nov, manusstopp 25 okt

Red. tar tacksamt emot bidrag till MVF-Bulletinen.

MVF BULLETTINEN

Medlemstidning för MALMÖ VILTVÅRDSFÖRENING

Adress: Östra Kattarpsvägen, Pl 564, 212 91 Malmö

Postgiro: 63 86 89-0

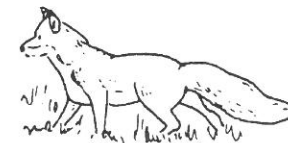
Redaktör och ansvarig utgivare: Lars G Truedsson

Annonschef: Rune Larsson, tfn 040-18 68 16

Tryckeri: Malmö Centraltryckeri AB

Utgivning: Februari, maj, augusti, november

Redaktionskommitté: Lars Truedsson, Sten Christoffersson, Thomas Laurell, Åsa Laurell

Redaktörens ruta.....	3	Viltvatten	14
Innehåll	4	Eftersöket	16
Kalendarium	5	Jakthundar	18
Utbildning.....	6	Troféberedning	22
Grythund.....	8	Noterat	25
Öppet hus	11	Styrelse och kontaktpersoner.....	26

Med detta nummer av MVF-Bulletinen följer inbetalningskortet för 1994 års medlemsavgift. Avgiften skall vara erlagd senast under februari månad. På talongen har du även möjlighet att notera inom vilken sektion du kan tänka dig att medverka. Vi uppmanar dig att göra så.

Utöver detta har du naturligtvis möjlighet att när som helst ta kontakt med sektionsansvariga eller styrelseledamöter, för att få veta vad ett engagemang innebär eller om du vill anmäla dig till någon uppgift.

NATUR KOMPANIET

(f.d. Friluftsmagasinet)

Stockholm • Göteborg • Malmö

Björnjakt i Alaska eller
fasanjakt i Skåne?

Hos oss hittar Du mycket bra kläder och skodon.

Plus mycket, mycket mer.

VÄLKOMNA!

Östergatan 26, 211 22 MALMÖ Telefon 040-12 44 60 Telefax 040-11 00 46

Lördagen den 4 december	Småviltjakt, område 2. Samling kl 09.00.
Lördagen den 11 december	Småviltjakt, område 1. Samling kl 09.00.
Söndagen den 19 december	Småviltjakt, område 4. Samling två timmar före solens uppgång
Torsdagen den 30 december	Småviltjakt, område 3,. Samling kl. 09.00.
Tisdagen den 15 februari	Temakväll. Information om jaktresor.
kl 19.00	Sven Håkansson, Williams Jaktresor AB, berättar.
Tisdagen den 15 mars	Temakväll. Viltvatten för bla änder& gäss.
kl 19.00	Stellan Karlsson från Simontorps Säteri i Blentarp.

Ev. kommer fasanjakt att genomföras i januari. Väder och vilttillgång avgör.

Inför småviltjakterna sker samling för : Område 1, 2 och 3 på Kvarnbygården, område 4 på Resåkragården.

Tillkommande aktiviteter och ändringar anslås på Kvarnbygårdens anslagstavla och ges upplysningar om via kansliet.

KURTS JAKTBOD

**ALLT INOM
JAKT OCH VAPEN**

Öppet:
Måndag **Stängt**
Tisdag-Fredag 9.00-18.00
Lördag 9.00-12.00

Värgatan 11, 243 00 HÖÖR
Telefon 0413-224 87

Studieverksamheten

Från skott till gryta har blivit en mycket uppskattad kurs, där inte mindre än fyra cirklar startar i höst. Jägarskolan har som väntat minskat i omfattning men vi har dock fem cirklar igång och ytterligare en beräknas starta den 19 januari. Den 9 januari startar sedan den nya cirkeln i jakthundens grunddressyr och i mars cirklar i bättre jaktskott för såväl damer som herrar. Anmälan som vanligt till kansliet, tel 040 - 49 49 30.

God anslutning har det i år blivit till cirkelarna i eftersök, handladdning och skydds jakt i tätbebyggelse. Totalt är antalet studiecirklar något högre än förra säsongen.

Temakvällar

Vårsäsongens temakvällar inleds den 18 januari med information om jaktresor av Sven Håkansson från Williams Jaktresor AB. Denna gång tar han med oss bl a till Bulgarien, Tunisien och Zimbabwe, som har stora möjligheter på detta område. Nästa sammankomst, den 15 februari, handlar det om viltvatten för änder, gäss, kräftor och fisk. Föredragshållare blir välkände Stellan Karlsson från Simontorps Säteri i Blentarp, som verkligen är sakkunnig i detta ämne. För att också nämna något om marsprogrammet, så planerar vi en debatt om järn- contra blyhagel den 15 mars.

Utbildningssektionen

Studie
främjandet

- Jägarnas studieförbund
- Politiskt obundet

Vi erbjuder bl a följande cirklar:

- Jägarskolan
- Bättre jaktskott
- Högvilt
- Från skott till gryta m.m.

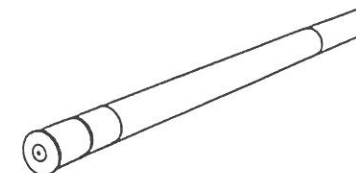
Välkommen med förfrågningar till:
Studiefrämjandet i Sydvästra Skåne
Föreningsgatan 7, Malmö Telefon 040-746 00

JWH-SYSTEMET

Goda skjutresultat kräver en anpassad kolv och systematisk träning!

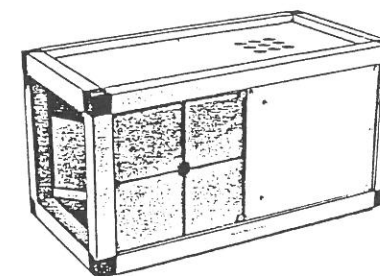
JWH-SYSTEMET omfattar:

- * Kolvmåttagning
med Ljuspatron
och Ljusträfflåda

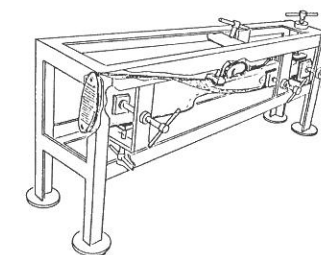
LJUSPATRON (KAL.12)

- * Kolvanpassning
med
Skränkningsmaskin

LJUSTRÄFFLÅDA
PATENT

- * Träning
med Ljuspatron
och Ljusmålbanda

SKRÄNKNINGSMASKIN

Begär vår nya broschyr!

JACK WEIBULL HUNTING

Box 43 S-232 02 ÅKARP SWEDEN

Tel: 040-46 50 80 Fax: 040-46 16 77

GRYTHUNDSTRÄNING

Äntligen - du med grythund.

Till våren återuppstår grythundsträningen ute på Sturup - Resåkragården. MVF och Skånska Grythundklubben står gemensamt för träningstillfällena. MVF med träningsgrytet, Skånska Grythundklubben med sitt kunnande. Du kommer alltid att ha erfaret och kunnigt grythundsfolk vid träningen.

Träningsgrytet, med en mittgång och två sidogångar. I mittgången finns "djuphåla" och en "hylla", är byggt efter alla konstens regler, med många extra hjälpmedel för att underlätta träningen och kontrollera hundens förhållande. I Sverige får vi endast ha grävling och grävling född i fångenskap, till träning och anlagsprov. Ett nybyggt stort grävlingshägn hyser två grävlingar. "Varmisolerad gryta" gör att grävlingarna kan vistas här året runt.

Din grythund, valp-unghund-äldre, bör ha god mentalitet, vara liten till formatet och orädd. Du kan ordna/träna god kontakt med hunden, lära lydning, träna inkallning och vänja den vid olika människor, andra hundar och olika miljöer. Bästa och säkraste injagningen sker i konst/träningsgryt. Vid c:a 6 - 10 mån kan injagningen börja i konstgrytet. Det kan skilja i mognad mellan olika individer. Alla hundar har inte lika goda anlag för grytjakt, men kan ändå bli bra och frivilligt, frimodigt gå ner

i gryt och skaffa sig respekt för grävlingen/räven.

När hunden är färdig skall den kunna detta: Släppas in i grytöppningen. Leta reda på djuret och ge skall. Attakera/irritera djuret för att driva ut det till jägaren. Följa efter i grytgångarna när djuret förflyttar sig. Fortsätta att attackera och skalla. Hunden skall vara så närgången att djuret drivs ut, men inte så närgången att den blir biten.

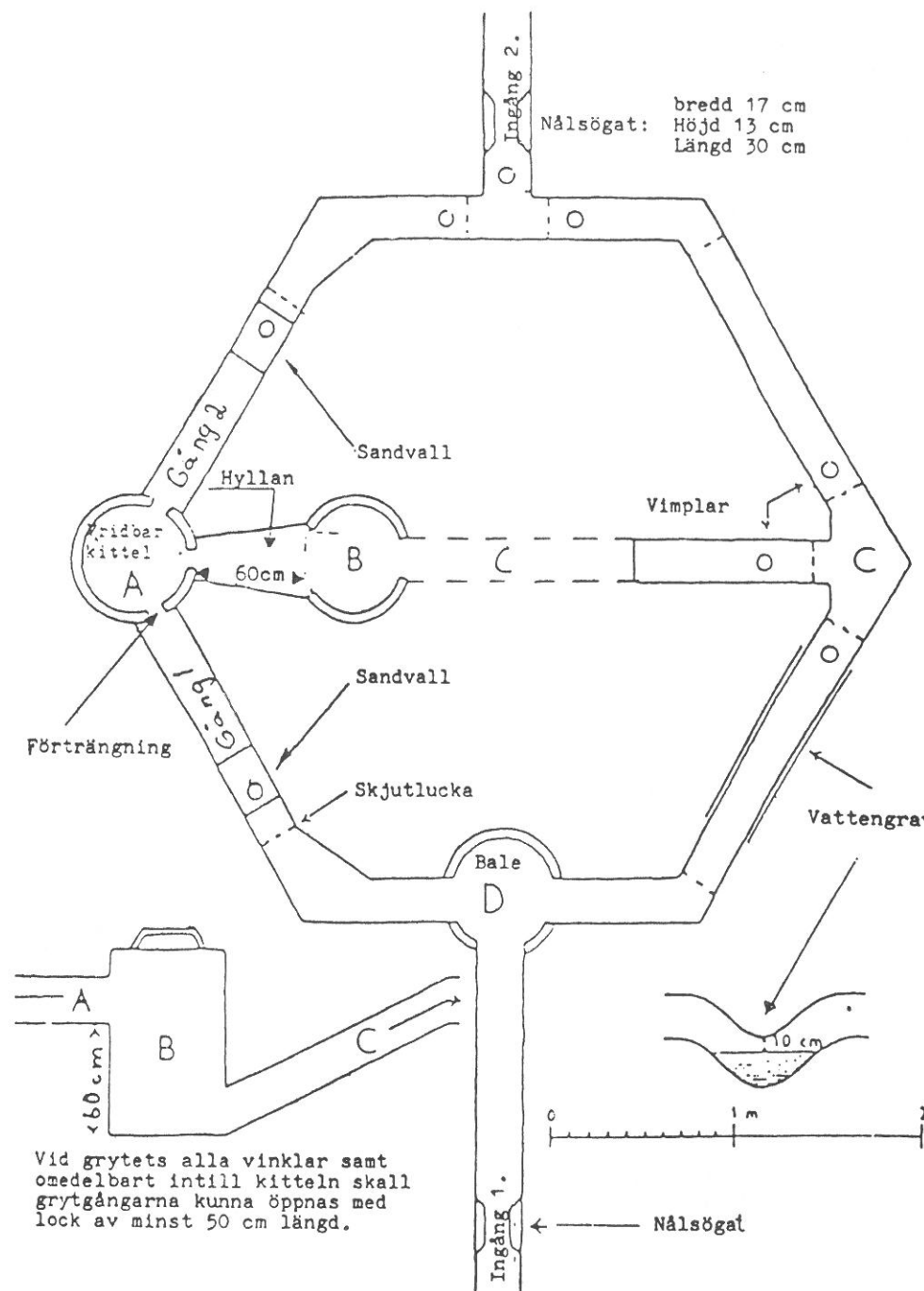
Ja vägen hit, till fungerande grythund, kan vara kort, men oftast blir den lång och krokig. Men både du och hunden har fått många roliga träningstillfällen. Och ni har fått vara tillsammans.

Om du har en grythund och intresse för grythunds jakt eller bara vill träna/lära din hund: Ta kontakt med MVF och anmäl ditt intresse. Vi hör av oss. Ev. frågor till Charlie Johnsson eller Skånska Grythundklubben. Du måste vara medlem antingen i MVF eller Skånska Grythundklubben.

Jag har under åren på Resåkra haft förmånen och sett nybörjare såväl som Sveriges bästa grythundar på träning och prov. Bra hundar har också varit med på jakt när vi jagat i våra konstgryt.

Den "klassiska" nybörjaren får lyftas ner till grävlingen (det finns galler emellan). Då blir det antingen skall och rest ragg eller förvåning/ängslan/ointresse (var är husse/matte). Med lock och pock vaknar snart intresset för grävlingen. När hunden fattat och tycker det är "roligt" med grävlingen, är det dags att lära den att själv ta sig fram till grävlingen, först utan hinder. Återigen lockas och uppmuntras hunden. Efter ett tag brukar det vara full rulle,

SKISS ÖVER PROVGRYT FÖR GRYTANLAGSPROV.

kortaste vägen, fram till grävlingen. Så ökar man svårigheten, stänger den kortaste vägen så att hunden får gå längre/leta sig fram i grytet innan den får "snacka" med grävlingen. Den skall också lära sig hitta vägen tillbaka till husse/matte.

Varje gång hunden har kontakt med grävlingen skall den skälla och irritera grävlingen några minuter. Här brukar också tränas inkallning. Detta kan vara svårt för hunden, att ha denna roliga, argsinte grävlingen framför sig - och då kallar husse/matte!! Vad göra?? Nåväl, så småningom går detta också.

Nu höjer man svårigheterna. Det blir plötsligt svårt att ta sig in i grytgången (någon har satt i en "förträngning"). Ett vattenhinder dyker upp. När man väl är nära grävlingen och känner stark vittring har någon hållt i massor av grus i gången så man måste börja gräva och kämpa sig igenom innan man är framme vid det

"roliga".

Så här ökar man hela tiden svårigheterna. Framme vid gryta/grävlingen finns kanske inte längre något galler, utan där står grävlingen med halva huvudet ute och väntar på en. Hunden måste lära sig att grävlingen/räven kan vara farlig. Hunden måste få respekt.

När du hållit på kortare eller längre tid och efter många träningstillfällen, kan hunden självmant hitta alla olika gånger och ta sig igenom alla hinder, vågar utmana grävlingen och skälla och irritera den från olika håll. Och husse/matte kan kalla ut hunden mitt under skällandet på grävlingen.

Jag har inte själv någon grythund. Men kanske. "grythunden" är en mångsidig hund som oftast blir bra som drivande hund, stötande, apportering och som eftersökshund på klövvilt.

Eskil Larsson.

ÖPPET HUS

I september månad brukar vi normalt ha en temakväll för att informera om höstens studiecirkel. På studiesektionens initiativ ändrades denna temakväll till ett "öppet hus" på Kvarnbygården, söndagen den 12 september. Ett mycket lovvärt initiativ, som gav oss möjlighet att informera om vår verksamhet även utanför den ordinarie medlemskader.

Vi hade ett 150-tal besökare och flera av dem hade inte tidigare haft någon kontakt med MVF. Representanter för föreningens olika sektioner fanns på plats och informerade om sin del av verksamheten.

Skyddsjakten hamnar lätt i skottgluggen, inte minst beroende på den kontroversiella kattfrågan. Här gavs tillfälle att utbyta synpunkter, för och emot omhändertagandet av s.k. skadevilt, direkt mellan dem som handhar frågorna inom MVF och besökande Malmöbor. Många av dessa samtal borde ha nått en större publik.

Företrädare för de olika studiecirkelarna

presenterade sin verksamhet på ett mycket förtjänstfullt sätt, vilket återspeglade sig i ett stort antal anmälningar till höstens studieverksamhet. Samtidigt fick föreningen också flera nya medlemmar, inte bara "noviser" utan även redan aktiva jägare, som genom detta "öppet hus" uppmärksammade MVF:s verksamheter.

Under dagen arrangerades också en tipsrunda med frågor om jakt och viltvård. Inte oväntat var avståndsbedömning, som testades på vår nya träningsbana, en stötesten. Mera förvånande var att många hade svårt att klara frågorna i artkännedom. Bland dem som fick full pott i frågetävlingen lottades nyskjutna änder som pris.

Ulf Norrgren och Olle Dahlkvist tog initiativet till den lyckade satsningen och genom ett gott gensvar från de olika sektionerna blev det en mycket lyckad PR för Malmö Viltvårdsförening.

Lars G Truedsson.

AB MALMÖ

JAKT & SAMLARVAPEN

Roland o. Gunilla Tengroth. Zenithgatan 26, Malmö, Tel. 040 - 18 43 60

JULKLAPPSTIPS

Oljerockar från **495:-**

Handvärmare med stavar **95:-**

Stickade mössor från **75:-**

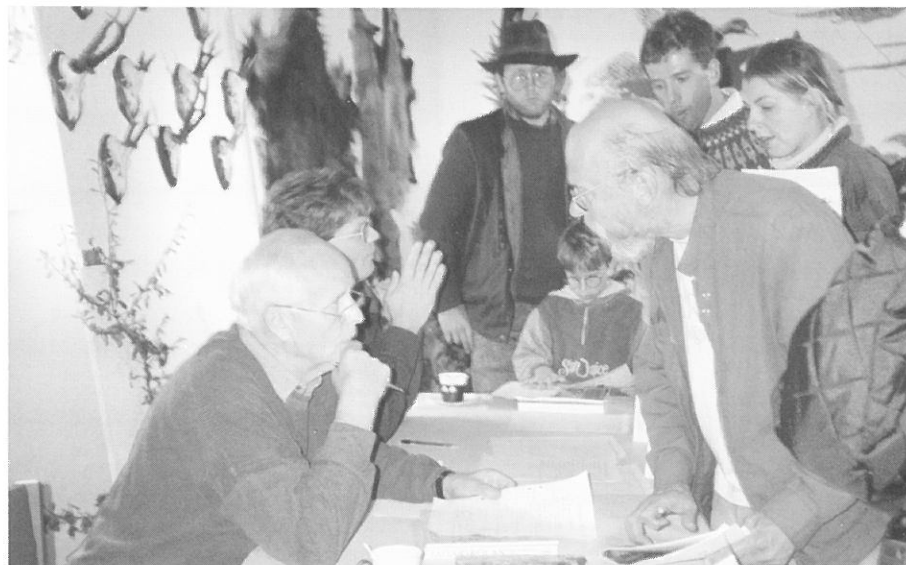
Varma strumpor från **55:-**

Rengöringsset från **50:-**

Stor sortering i tröjor m.m.

Från och med 1994 lämnar vi fem % rabatt på inköp mot uppvisande av medlemskort (gäller ej vapen och sportskytteammunition.)

VÄLKOMMEN IN!

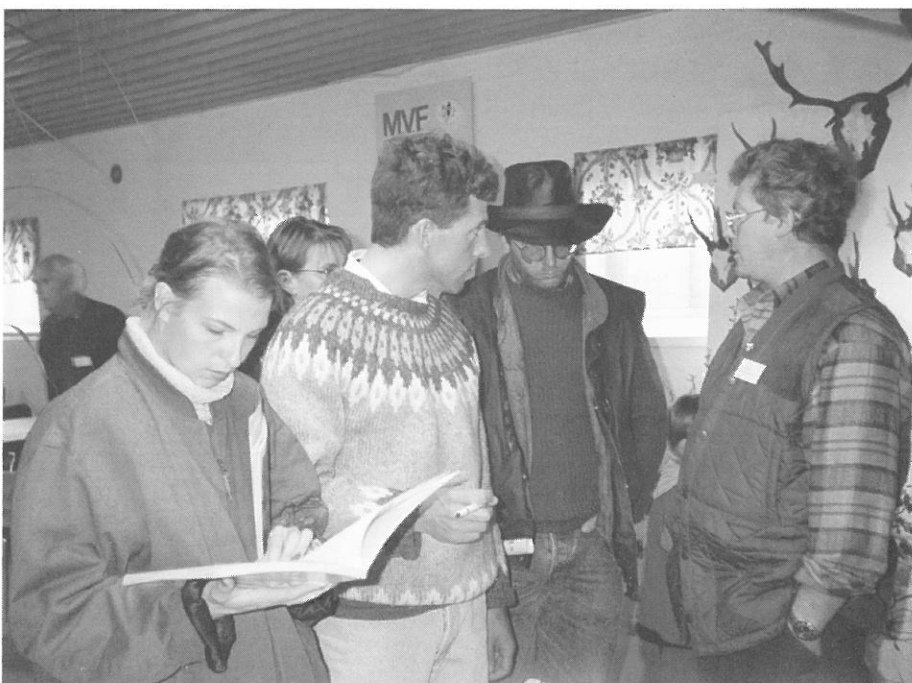
Ulf svarar på frågor om Jägarskolan

Handladdning och skytte tilldrar sig ett stort intresse. Cay och Björn företrädde dessa utbildningar.

Priserna till dagens frågetävling.

Hundar för eftersök samt jakt och viltvård. Eskil kunde ge upplysningar inom båda områdena.

ÖPPET HUS

Tipsrundan

Frågorna:

1) Vår förening heter? 1: Malmö viltvårdsförening. X: Malmö jakt- och viltvårdsförening. 2: Malmö jaktskytteklubb.

2) Hur många kaniner sköt Malmös skyddsjägare 1992? 1: 70. X: 7000. 2: 70000.

3) Detta är en: 1: Bromsklots till en lastbil. X: Fat till blomkruka. 2: Lerduva.

4) Hur mycket kostar en handladdad patron jämfört med fabrikladdad? 1: Samma pris. X: Obetydligt mindre. 2: Mindre än halva priset.

5) Vad menas med att passa en djurkropp? 1: Att flå djuret. X: Att ta ut inälvorna ur djuret. 2: Att grovstycka djuret.

6) Vad eftersträvar man genom hängning av vilt? 1: Att möra köttet. X: Att döda bakterier. 2: Att benen lossnar.

7) Hur långt är det från stolpen till figur som stationschefen visar? 1: 41 m. X: 56 m 2: 24 m.

8) Vad heter denna viltvårdsväxt? 1: Idegran X: Smällspirea eller trolleholmsbuske 2: Nyponros.

9) Vad är detta för ett djur? 1: Mink X: Iller 2) Mård

10) Vad är detta för ett djur? 1: Schäfer X: Gråhund 2: Varg

*Det är hos oss du skall köpa
nya och beg. vapen
ammunition • kikarsikten
kläder • skor
camouflagekläder • ryggsäckar
midjeväsor
och mycket, mycket mer!*

**Länsmansgatan 1, 232 34 ARLÖV
Telefon 040-43 26 26**

Rätt tipsrad:
1X2 2X1 1X2 2

ESJ EL & TELETEKNIK AB

**EL & TELEINSTALLATIONER - PORTTELEFONER KODLÅS
KORTLÄSARE**

TEL: 040 - 45 63 23 MOBILTEL: 010 - 201 68 95

VILTVATTEN

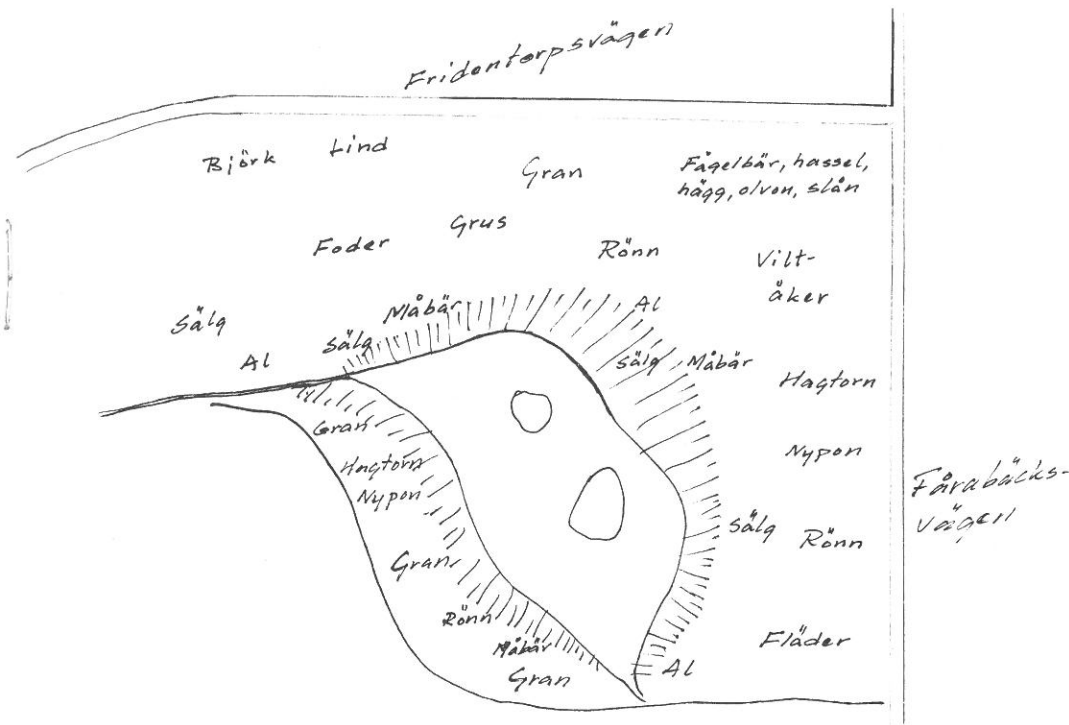
Ett viltvatten tar form

Ett förnämligt viltvatten håller på att ta form på MVF:s jaktmarker. Det ligger i vinkeln mellan Fårabäcksvägen och Fridentorpsvägen, inte långt från Kvarnbygården. Malmö Gatukontor har under våren 1993 schaktat ut ett igenvuxet surhål med en liten rännil som sipprade igenom. Där bäcken försvinner i en kulvert bort mot Fårabäcksvägen har gjorts ett dämme, så man skapat en fin sjö med ett pat öar i. Redan första sommaren har växtligheten tagit fatt runt stränderna och sjön bildar nu ett vackert inslag i landskapsbilden. Redan i år har här kläckts en gräsandkull och några vipor har hållit till

vid sjön.

En dimmig dag i slutet av oktober samlades ett planteringslag från Gatukontoret och några MVF-medlemmar för att göra anläggningen komplett med buskar och träd. Jorden har bearbetats väl och hållits ogräsfri under sommaren, så förutsättningarna bör vara goda för framgång med planteringen. 500 plantor sattes nu ut och senare skall man komplettera med sälgsticklingar på en del sankta områden.

Ulf Norrgren

Det nya viltvattnet. Hur kommer det att se ut när planterna växt upp?

Del av planteringslaget i aktion.

EFTERSÖKET

Telefonens ilska signaler får mig att sömndrucket vackla ur sängen. En blick på klockan säger mig att den är 3! och det är söndag. Vem i he-- ringer vid denna tid.

När jag lyfter luren hör jag en pigg och glad röst: "Hej, det är Bengt. Du ligger väl inte och sover? Ett rådjur är påkört mellan Sjöbovägen och Vomb just där skogen börjar. Jag hämtar dig om 20 minuter.

Nu är jag klarvaken och det blir bråttom. Bengt dyker upp och så är vi på väg alla tre, jag, Bengt och Scotty, 2,5-årig Springerspaniel, en pigg krabat. Vi kör från Åkarp genom Dalby, Torna Hällestad och snart når vi Vombs marker. Väl ute på vägen mellan ängarna upptäcker vi mörka skuggor i det gryende ljuset. Det är kronhjort. Vi kommer helt nära tre hindar som går och betar med varsin kalv och tar inte så allvarligt på att en bil passerar, utan går makligt undan. Väl framme på den an-

givna platsen blir det fart på Scotty, som ivrigt börjar söka i allt vidare cirklar. Efter en stund börjar hon se allt oftare på Bengt, som om hon frågar "vad vill du att jag skall söka efter?"

Något senare beslutar vi att gå tillbaka och söka av även andra sidan av vägen. Och se! Scotty sätter nosen mot vind och får väldigt bråttom att komma iväg och undan går det, fram till det illa sargade och döda rådjuret som ligger cirka 10 meter från vägen i högt gräs. Vi tar djuret till en lämplig plats för att sedan låta naturens egna renhållningsarbetare ta vid. Det är en något sömrig men mycket nöjd trio som återvänder hemåt. I fjärran kan jag ännu höra enstaka hesa skall från en irriterad bock som blivit störd i den tidiga morgontimmen.

Rudolf Andersson

Jägare

- **Vapen**
— nya och begagnade — i stor sortering
- **Vapenskåp**
 - **Tillbehör och reparationer**
— i egen vapenverkstad
 - **Ammunition och lerduvor**
 - **Allt för hunden och fiskaren**

ALLTID SPECIALPRISER
skjut upp betalningen med vapenkonto

KJELL:s VAPEN & SPORT AB

Gamla Torget 4 • 245 00 SJÖBO (mitt på torget) • Tel. 0416-100 96

Bengt Åkessons Springerspaniel, Scotty.

Välsorterade i allt som rör jakt och skytte

- **Vapenavdelning**
- **Tillbehörs- och klädesavdelning**
- **Laddhörna**
- **Underjordisk 90 m lång skjutbana**

ÖPPET: måndag t. o. m. fredag 9-18
lördag 9-13

Bruksgatan 5, 264 00 KLIPPAN
tel. 0435-102 76

JAKTHUNDAR

Prästens lilla värsting

"Den värsta hunden i världen". Så beskrev Colin Willock, känd brittisk TV-man och jaktskribent, sin Jack Russellterrier Dudley. Vad Dudley inte lyckades ställa till med bland familjens ägodelar, andras hundar, de närboendes katter och grannskapets höns, kunde skrivas på ett frimärke.

Men denna egenmäktiga utnämning fick inte stå oemotsagd. En läsare i Australien med liknande hatkärleksförhållande till sin Jack Russell hörde prompt av sig och hävdade sin hunds rätt till titeln. En diger meritlista bifogades och efter förhandlingar beslöt sig hussarna för att kompromissa och kalla sina hundar för norra respektive södra halvklotets värsta hund. Året därpå omkom den australiska hunden under ett djärvt försök att bemäktiga sig världsmästartiteln och Willocks hund blev åter den allra värste. Häromåret dog Dudley och titeln lär nu vara vakant.

En och annan läsare ler säkert igenkännande. Vissa av dagens Jack Russellterrier kan verkligen vara i tuffaste laget. Själv vet jag ingen annan ras som rymmer så mycket obändig jaktlust, mod och skärpa i ett så litet format. Egenskaper som i och för sig är önskvärda hos en grythund om man inte vill stå vid grytet i timmar och vänta på en räv som aldrig kommer ut. Risken för förfrusna fingrar är minimal med en verkligt ettrig Jack Russell.

Tuff trend

Men det måste finnas gränser för ettrigheten. Jag har en otäck och tyvärr mycket bestämd känsla av att det för tillfället är en trend bland yngre jägare att jakthundar skall vara tuffa. De tycks ha fått allt som rör jakt och jakthundar totalt om bakfoten. Visst krävs ibland en viss skärpa hos en jakthund och då alldeles

speciellt hos en grythund, men då måste denna skärpa balanseras av lydighet och följsamhet, så att skärpan bara får fritt utlopp i situationer där den verkligen behövs. En "tuff" hund som jagar för att om möjligt själv döda, inte för att genom samarbete med sin förare bringa jakten till ett framgångsrikt slut, hör inte hemma i jaktmarkerna.

Att många unga jägare tycks vara av en motsatt uppfattning, skyller jag delvis på jägarexamen. Nu snabbutbildas ungdomar, som haft sina rötter i staden och som inte från barnsben lärt sig umgås med och förstå naturen, till jägare. Kursböckernas och de nog så kunniga och ambitiösa cirkelledares mål är givetvis att förbereda eleverna så väl att de klarar det avslutande examensprovet. Ett prov som egentligen borde avläggas under några, helst många, jakt dagar tillsammans med en erfaren jägare, men som av praktiska skäl består av ett antal frågor på torra läroboksfakta.

Snabba kastskott

I ett sådant utbildningssystem tappar man lätt bort jaktens själ; den känsla och etik som gör jakten moraliskt försvarbar i ett modernt samhälle och som även utsträcker sig till hundar och hundhållning. Förmågan att lyssna på ett stövar- eller taxdrev och söka pass med hjälp av kunskap om viltbråd och terräng har glömts till förmån för den snabba, aggressiva jakten då en skarpsprungna hund släpps bland viltet i en tätning. Det väl avvägda skottet mot haren i grindhålet har ersatts av snabba kastskott efter skrämde rådjur, och farfar skakar bekymrat på huvudet när de hundraser han en gång jagade raphöns med på gyllengula septemberstubbar och som kom till honom med skadskjutna fåglar utan bryta så mycket som en fjäder, har

blivit klövviltshetsande attackhundar (hemska ord!) vars yttersta mål med jakten tycks vara att få sänka sina tänder i ett kullrivet rådjurs strupe.

Visserligen är skärpa en nödvändig egenskap hos grythundar, men det måste finnas gränser. Så är till exempel många Jack Russellterrier avgjort för skarpa och tycks gå in för att göra processen kort med räv eller grävling nere i grytet. Folk som kan det där med grythundar betydligt bättre än jag menar att detta bland annat kan skyllas på bedömningen vid grytanlagsproven. Ju skarpare hund, desto högre poäng utdelas av domaren. I stället, menar man, borde en lagom skärpenivå ge maximal poäng och större skärpa ofelbart resultera i sänkt skärpepoäng.

Tysk bödel

Jack Russellterriern är inte den enda

terrierras som beskylls för att ibland vara i skarpaste laget, men överdriven skärpa har alltid och skall fortfarande vara en icke önskvärd egenskap hos denna lilla brittiska terrierras. Rasen framavlades inte för att terrorisera sin omgivning eller agera underjordiska självmordspiloter. Dess historia började i den stilla ron vid ett prästseminarium i sydöstra England i början av förra seklet.

Ytterst få personer har fått en hundras uppkallad efter sig. Hemma har vi A. P. Hamilton och Per Schiller. Utomlands träffar vi bland andra på Karl Dobermann och John "Jack" Russell. Svenska grevar och storbönder med har- och rävhundssintresse har vår förståelse och att en tysk bödel och hundfångare på artonhundratalet hade behov av en rakknivsskarp skyddshund förvånar knap-

Eddy Chapman på promenad med några av sina jaktavlade Jack Russellterrier - ett bevis på att en bra terrier inte nödvändigtvis behöver vara ett oregerligt vilddjur.

Jack Russell terrier - pigg i uppsynen, kvick i rörelserna och med mod för tre.

past. Men vad hade en engelsk landsbygdspräst för anledning att avla fram den lilla gladtuffa terrier som uppkallats efter honom?

Svaret ligger i pastor Russells passion för rävjakt till häst. Gick räven i gryt behövdes en terrier för att få ut den igen så att jakten kunde fortsätta. En sådan terrier måste vara både snabb och uthållig för att kunna springa hela dagen med rävhundar och hästar, och ändå ha tillräckligt med krafter kvar för att snabbt få ut räven. Den måste tåla kyla, regn och blåst och dessutom vara vit för att inte på håll eller av oerfarna medridare kunde förväxlas med Mickel och leda ryttarna i fel riktning.

Mjölkbudets tik

Russells avel utgick från tiken Trump som han köpte i maj 1819 av ett mjölkbud. Hennes ursprung var okänt, men han hade aldrig sett en mera perfekt terrier. Pälsen var tjock, tät och ganska grov, färgen vit med undantag av en mörkt brun fläck

kring vardera ögat och vidare upp över örat samt en liten fläck vid svansroten. Benen var raka och starka och hela hunden tycktes byggd för styrka och ihärdighet. Intill sin död 1883 höll sig Russell troget till denna typ och hans terrier blev snart välkända som perfekta rävsprängare; modiga och effektiva, men inte dumdriftiga.

Att dagens Jack Russell ofta är betydligt aggressivare mot räven än vad den gamle prästen skulle tyckt om skylls på grävlingjägare som efter Russells död fick ögonen på rasen och började avla efter egna önskemål. Man påstod fräckt att hundarna var äkta Jack Russellterrier och den enhetliga, nästan helvita och strävåriga typ, som den jaktintresserade kyrkoherden vikt sitt liv åt att skapa, blev endast respekterad av ett fåtal seriösa uppfödare.

3000 grävlingar

Idag har vi både strävåriga och korthåriga Jack Russellterrier, ofta med bruna eller svarta fläckar på rygg och sidor och med stor variation vad beträffar benlängd och kroppsstorlek. Russells idealterrier rymmer i talet 14: den skall väga 14 pund (6,5 kg), ha ett bröstomfång på 14 tum (36 cm) och vara 14 tum hög. Vanligen är dagens hundar mindre.

När jag i somras besökte Englands störste och mest kände uppfödare av Jack Russellterrier, Eddy Chapman, förklarade han att en terrier borde vara ungefär 11 tum (knappt 30 cm) för att kunna arbeta effektivt nere i ett trångt gryt.

- Men, tillade han, det beror till stor del på marken. I områden med trånga klippgryt gäller det att ha en så liten hund som möjligt, medan även en ganska stor hund kan vara till nytta i ett lättgrävt sandgryt. Idealet är givetvis att hunden är lika stor som räven. Bästa sättet att få slut på diskussionen om grythundens optimala stor-

lek är att helt enkelt mäta bröstorgans omfång hos en räv. Är hunden större än så, har den problem.

Eddy höll också styvt på att en Jack Russell skall vara måttligt skarp, men samtidigt snäll, lätthanterlig och oerhört modig. När jag berättar om svenska jägare som tycks mäta sin terriers effektivitet i antalet ärr efter bitskador, tar han sig för pannan.

- Min bästa terrier någonsin blev bara biten tre gånger under sitt långa liv som grythund, och varje gång lindrigt. Ändå lär det inte ha funnits maken till effektiv räv- och grävlingshund. Hon hjälpte mig till cirka 1500 rävar och över 3000 grävlingar!

Inga vilddjur

För att demonstrera sina hundars temperament öppnade Eddy grindarna till sina hundgårdar och tog en promenad med över trettio av sina hundra Jack Russellterrier i hälar. Pigg trippade de omkring benen på honom utan minsta tendens till bråk. Alla lystrade till sitt namn och när de åter skulle in i hundgårdarna öppnade Eddy grind efter grind och kallade in de hundar som bodde där. En talande demonstration av en av

världens bästa och mest erfarna grythundsexperter och det slutgiltiga beviset för att en bra terrier inte nödvändigtvis behöver vara ett oregerligt vilddjur.

Här i landet finns en hel del Jack Russellhundar och en rasförening med cirka 500 medlemmar (The Jack Russell Terrier Club of Sweden). Särskilt populära är de bland hästfolk, något som måhända beror på rasens ursprung som den beridne rävjägarens terrier. Kanske har det också samband med den lilla krabatens otroliga charm och goda rykte som stallhund och råttfångare.

Att prästen vita terrier kan få en framtid som allround jakthund i vårt land tvivlar jag inte på. Få raser besitter så mycket oförstörd ursprunglighet, som bara väntar på att formas av skickliga jakthundsuppfödare. Men det gäller att hålla skärpan inom rimliga gränser. Tänk själv; en pigg liten krabat i ryggsäcksformat, lagom snabb kortdrivare på klövvilt och samtidigt en förstklassig grythund med just det där lilla extra som gör att ingen räv kan hålla emot någon längre stund.

Sten Christoffersson

**JAKTKULTUR I FRÄMMANDE LAND!
VÄLKOMMEN TILL KVARNBYGÅRDEN
18/1-94 kl. 19.00**

**BILDER OCH JAKTÄVENTYR FRÅN
VILDMARKER SÖDER OM LANDSVÄGEN**

**WILLIAM JAKTRESOR AB
BOX 19059, 200 73 MALMÖ
TEL: 040-709 20. FAX: 040-110165**

TROFÉBEREDNING

Mitt i älgjakten samlades vi, en liten skara MVF-medlemmar, till höstens tredje temakväll på Kvarnbygården, för att se och lära hur man tar till vara på skinn- & horntroféer. Nyfiket samlades vi runt Christer Brandt och Pelle Persson från Ateljé Rödhaken, 040/440318, som hade berett ett bord med verktyg och troféer.

Christer inledde med att visa hur man flår en iller så att skinnets inte kom till skada. För den oinvigde blev begreppet holkflåning noggrant förklarad och visade sig vara den gängse metoden vid bevarandet av skinntroféer. Genom två korta snitt på insidan av bakbenen på illern demonstrerades elegant hur man holkflår en iller. Med ett vant grepp drogs hela svansen ur sitt skinn, ett handgrepp som imponerade på de mest rutinerade herrarna i salongen. Inget kött får stanna kvar i svansen, då är risken överhängande att svansen surnar och att håren faller av med tiden. Tassarna snittades upp och med hjälp av en tång drogs skinnets av tassarna till gränsen för klorna, där de klipptes av med tången. Det är lätt hänt att man drar för långt med tången! Auditoriet inbjöds att prova att dra och knipsa klorna

på nästa tass. Ingen kände sig manad trots flera inviter från Christer som dock lyckades locka fram en dam i sällskapet, att prova på konsten. Med lite tips och hjälp med handgreppen ordnades även den tas-sen. Sedan var det bara att dra skinnets över djuret och angripa framtassarna på samma sätt som baktassarna. Sista biten över huvudet var lite mer pysslig och inte minst krävdes det försiktighet runt ögonen så att inte ögonlocken och nosen kom till skada. Avslutningsvis skrapades några vävnadsrester av ifrån skinnets med en finurlig skrapa, som noterades av intresserade veteraner. Enkelt, inte sant!

Förutom skrapan är en skalpell (allt snittande gjordes med denna), och en tång bra verktyg. En grundregel är dock att, ju mindre skalpellen används desto bättre blir resultatet. För att lyckas med arbetet är en påse med fint trämjöl nyckeln till framgång. Djurkroppen så väl som skinnets blir ganska halt under arbetsgången, men med hjälp av trämjölet fås ett ordentligt grepp när så behövs. Avslutningsvis skall skinnets saltas och torkas minst ett dygn. Ett av de vanligaste felen är att skinnets får för lite salt vilket leder till att områden surnar och skinnets förstörs. Alltså, salta rikligt! En skopa salt är bra mycket billigare än ett förstört skinn.

Efter fikat tog Pelle vid och tipsade om vad man bör tänka på när en horntrofé skall beredas. För att enkelt nå ett bra resultat rekommenderades en trofésåg (ett stativ, i vilket huvudet spänns fast, och med löpspår för en tunn fogsvans). Lämpligt är att avlägsna skinnets och öronen innan sågandet tar vid. Två snitt föreslogs:

1. Såga mitt i ögat och mitt i nosen.
2. Såga under ögat och lämna hela nosen.

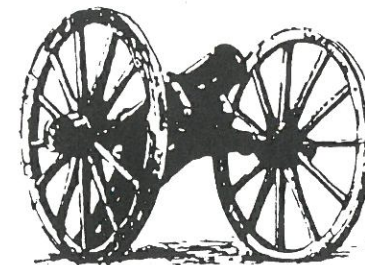
Små horn ser ofta bättre ut med mer skalle. Ta det försiktigt vid de spröda nosbenen. Efter sågningen skall hornets läggas i blöt i en spann vatten c:a ett dygn. Det skadar inte att hålla diskmedel i vattnet, exempelvis YES. Byt helst vattnet en gång. Urlakningen av blod från vävnaden blir då bättre. Skallen kokas därefter i vatten med diskmedel i c:a en timme. Om hornen antar en vit ton efter kokningen är detta bara fett från vattnet och avlägsnas enklast med en stålborste i varmt vatten. Blekningen av skallen görs i en 30% väteperoxidlösning, H_2O_2 , (det hette tidigare vätesuperoxid) i ett dygn. Köp inte H_2O_2 på apoteket, färghandeln säljer samma vara mycket billigare! Någon frågade om man kunde använda sig av ättika vid blekning. Pelle höjde ett varningens finger och berättade att den som försöker bleka skallen med ättika får ett horn som blir mjukt som gummi! Om man råkar

bleka lite av hornets med H_2O_2 :n eller om det är missfärgat, kan detta återfärgas snyggt med lite kaliumpermanganat, som finns att köpa på apoteket.

För den som inte fixar hornen själv, går det att få ett bockhorn monterat för c:a 200:- hos Christer. Den som är mer storvulen av sig och vill ha ett bogmontage får betala rejält mycket mer c:a 1500:-. Å andra sidan var det ett mycket vackert sådant som visades. En grundregel för den som tänker sig ett bogmontage är att aldrig öppna i halsen då djuret passas. Eventuellt kan ett rakt snitt läggas i skinnets längs med nacken, och sedan får man runt halsen tills strupen nås. Ju mindre åverkan på bogpartiet desto bättre. Varför inte kapa hela halsen nere vid bogen och lämna arbetet till Christer istället. Vi tackade våra föredragshållare, och en intressant och för min del mycket givande kväll var till ända.

Thomas Laurell

HOLMGRENS VAPEN AB

**Specialaffären för
jakt och sportskytte**

Box 94
288 00 Vinslöv

Besöksadr. Storgat 3

Tel 044-800 01 Fax 044-81508 Bil 010-45 46 58

DET FINNS BARA ETT ORIGINAL

- VATTENTÄT.
- PARALLAXFRITT.
- SVENSK KVALITET OCH SERVICE.
- PUNKTEN BEHÅLLER SAMMA INTENSITET OCH FORM ÖVER HELA SYNFÄLTET.

MADE IN SWEDEN
Aimpoint®

THE ORIGINAL RED DOT SIGHT

Aimpoint Sweden, Box 840, 982 28 Gällivare

NOTERAT

Var finns porträttet?

I brasrummet på Kvarnbygården hängde ett porträtt av MVF:s före ordförande, Otto Östberg. Porträttet överlämnades som en gåva från Studieförbundet till MVF, när Otto lämnade uppdraget som ordförande för föreningen.

En dag mitt i sommaren var porträttet borta. Varför - och vart hade det tagit vägen? Det finns ingen annan förklaring än att det är stulet. Men vem kan vara så gemen att han/hon stjal föreningens egendom, och i synnerhet ett föremål som detta. Styrelsen ser det inte bara som en skymf av den person som lagt ner ett stort ideellt arbete, utan även som en provokation mot föreningen. Är det en medlem som är ansvarig, är denne framgent inte önskvärd i föreningen.

Det är möjligt att vi har för högt ställda förhoppningar, men vi uppmanar den som tagit porträttet, eller känner till vart det tagit vägen, att snarast se till att det återföres till Kvarnbygården. Det är en hederssak att skadan snarast möjligt repareras.

MVF:s förtjänsttecken

I de flesta fall brukar MVF:s förtjänsttecken utdelas vid årsstämman, men i vissa fall är det inte möjligt. Eskil Larsson hade inte tillfälle att närvara vid vår ordinarie stämma. Därför fick vår ordförande vänta

med överlämnandet till en efterföljande temakväll.

För dem av oss som är intresserade av klövviltjakten, är Eskil känd som en mycket duglig jaktledare och viltvårdare på område 4. Många medlemmar har dessutom lärt känna honom som en engagerad cirkelledare.

Sedan något år tillbaka ingår Eskil i MVF:s styrelse och arbetsutskott. Det var alltså en mycket väl kvalificerad kandidat som något försenat fick motta utmärkelsen.

Eskil Larsson tilldelas MVF:s förtjänsttecken av ordf. Rudolf Andersson.

JAKTAMMUNITION • TILLBEHÖR

Norma, Gyttop
Eley, Rottweil
Black Lord, ...

Knivar, Vantar,
Sittkäppar,
Lerduvor, ...

MOPEDCENTRUM

Kronborgsvägen 12, 217 42 Malmö Telefon 040-26 91 40

STYRELSE OCH KONTAKTPERSONER

Styrelse

Rudolf Andersson ordförande	040-46 49 57
Tage Andersson, v. ordf	040-94 19 41
Lars G Truedsson, sekreterare	040-41 12 23
Anders Sörensson, v. sekr	040-831 36
Ragne Wedin, kassör	040-49 99 97
Lennarth Blomquist, ledamot	040-91 76 86
Olle Dahlkvist, ledamot	040-46 54 61
Eskil Larsson, ledamot	040-44 02 98
Lars Åke Larsson, ledamot	040-15 92 35

Suppleanter

Ulf Norrgren	040-49 97 89
Gunnar Westberg	040-12 22 04
Jan Lindstrand	0410-400 36
Jonas Rosengren	040-18 47 86

Sektion Utbildning

Ulf Norrgren	040-49 97 89
Olle Dahlkvist	040-46 54 61

Sektion Jakt & Viltvård

Charlie Johnsson	040-46 65 05
------------------------	--------------

Sektion Skydds jakt

Tage Andersson	040-94 19 41
Bengt Örneberg	040-91 50 41

Sektion PR-RED.kommitté

Lars G Truedsson	040-41 12 23
Sten Christoffersson	040-48 11 84

Valberedning

Bo Berggren	040-40 21 48
Sven Alttrell	040-16 11 91
Håkan Svensson	040-16 13 05

Sektion Skytte

Björn Ramström	040-22 33 17
Lars G Svensson	040-48 11 02

Sektion Provledare

Björn Ramström	040-22 33 17
----------------------	--------------

Sektion Kvarnbygården

Raymond Rasmusson	040-403748
-------------------------	------------

Sektion Medlem

Lars-Åke Larsson	040-15 92 35
------------------------	--------------

Revisorer

Raimo Issal	040-49 05 88
Carl Johan Lindblad	040-49 94 90

Kansli:

MALMÖ VILTVÅRDSFÖRENING
KVARNBYGÅRDEN
 Östra Kattarpsvägen, Pl. 564
 212 91 MALMÖ

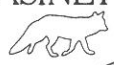
Telefon 040-49 49 30
 Expeditionstid:
 Må - Fr kl 09.00 - 15.00
 Telefonsvarare övrig tid.

Vapen, ammunition,
 laddutrustningar, tillbehör, kläder m m

Reparationer av alla slags vapen
 Egen verkstad

(Du hittar oss i hörnet av
 Södra Förstadsgatan / Möllenvångsgatan)

VAPENMAGASINET
 SKÅNE AB

S Förstadsgatan 76 200 42 Malmö Tel 040-11 54 50

Djursjukhuset
 i Malmö

Djursjukvård med specialistkompetens
 Måndag-torsdag 8-21, fredag 8-17
Jour dygnet runt alla dagar
Välkomna!
 Cypressvägen 11, 213 63 Malmö
 Växel: 040-22 90 00, Jourtel: 040-94 15 64, Tidsbeställning 040-22 90 25

Djurshopen är öppen
 Måndag-fredag 15-18
 Lördag 9-14

I regi av Malmöhus Läns Hushållningssällskap

Medlem av SVENSKA
DJURSUKHUSFORENINGEN
Uppfyller föreningens
normer för djursjukhus

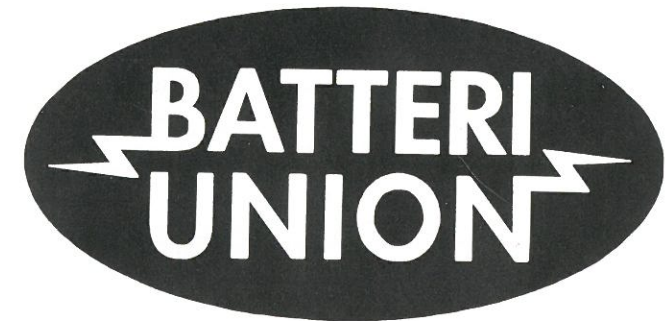
LUNDABYGDENS DJURSUKHUS

Porfyrvägen 6, Lund Tel. vx **046-15 02 00**

Dag- och kvällsmottagning

Jour: Olycksfall och akuta sjukdomsfall **046-15 02 04**

All mottagning efter telefonanmälan

CHLORIDE MOTIVE POWER

Batteriunion AB, Ridbanegatan 4, 213 77 Malmö

Telefon 040-21 08 02 • Fax 040-21 67 50